

Αγγελιοφόρος 11-6-2007

ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΑ: ΤΟ «ΓΙΟΦΥΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»
(κατά το γιοφύρι της Άρτας)

του Δημήτρη Μάρδα
Αν. καθηγητή Τμήματος οικονομικών Επιστημών του ΑΠΘ

Αναρωτιόμαστε συχνά κατά πόσο ζούμε σε ένα οργανωμένο κράτος ή σε ένα άλλο όπου οι αιρετοί άρχοντες ανταγωνίζονται τους αντίστοιχους της Ζιμπάμπουε ή του Κογκό.

Οι καθημερινές εκπλήξεις που δέχεται ο πολίτης από τον τρόπο λειτουργίας τόσο της Κεντρικής Διοίκησης όσο και της Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης πιστοποιούν τα ανωτέρω. Η υποθαλάσσια αρτηρία της Θεσσαλονίκης αποτελεί μια πρόσθετη επιβεβαίωση της οδυνηρής κατάστασης που επικρατεί στη δημόσια διοίκηση.

Η υπογραφή της σύμβασης για την υποθαλάσσια έλαβε χώρα τον Νοέμβριο του 2006 ανάμεσα στον ανάδοχο και το ΥΠΕΧΩΔΕ. Την επομένη της υπογραφής άρχισε ένας αγώνας, για την αλλαγή στην ουσία των όρων της σύμβασης με πρωτοστάτη τον Νομάρχη της Θεσσαλονίκης. Στην όλη διένεξη παρενέβη και του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο την Παρασκευή 1-6-2007 και μετά από έξι σχεδόν μήνες (!!!) αφότου υπογράφηκε η σχετική σύμβαση, εξέδωσε νέα απόφαση με την οποία εγκρίνεται καινούργια μελέτη του έργου για νέα χάραξη.

Αντίθετα η πρόταση του Νομάρχη για την υποθαλάσσια, σύμφωνα με τους εισηγητές της, δεν ακυρώνει τον υφιστάμενο έργο αλλά το συμπληρώνει.

Η διαμάχη ΥΠΕΧΩΔΕ, Νομαρχίας, Υπουργείου Πολιτισμού καλά κρατεί, το έργο δεν αρχίζει, η εταιρία περιμένει και βέβαια οι υποχρεώσεις του Δημοσίου έναντι του αναδόχου τρέχουν. Ποιος πληρώνει το κόστος αυτών των καθυστερήσεων ή ενδεχομένως την αποζημίωση που θα προκύψει υπέρ του αναδόχου από την ακύρωση της σύμβασης; Φυσικά, ούτε ο Νομάρχης ούτε ο Υπουργός αλλά ο...**κυρίαρχος λαός!!!**.

Η όλη εξέλιξη θέτει εύλογα ερωτήματα: Ερώτηση πρώτη. Το ΥΠΕΧΩΔΕ και το Υπουργείο Πολιτισμού ανήκουν σε άλλα...κράτη; Δεν επικοινωνούν μεταξύ τους; Δεν μπορούσε η νέα πρόταση χάραξης της υποθαλάσσιας του Υπουργείου Πολιτισμού να λάβει χώρα πριν τον διαγωνισμό; Δεύτερη ερώτηση. Αν υπήρχαν κάποιες ενστάσεις ενδο-υπουργικές ή ενδο-κυβερνητικές αναφορικά με τη χάραξη της υποθαλάσσιας γιατί υπογράφηκε η σύμβαση; Τρίτη ερώτηση. Γιατί επίσης η όποια σχετική πρωτοβουλία του Νομάρχη δεν εκδηλώθηκε πριν τη διακήρυξη; Τέταρτη, Πολλοί φορείς της πόλης, πλην του Δήμου, δε θέλουν το έργο ως έχει. Ένημερώθηκαν έγκαιρα από το ΥΠΕΧΩΔΕ ή έν κρυπτώ έγινε μια διακήρυξη, παρά τις όποιες διαφωνίες; Τέλος, μήπως, ο χρόνος κατά τον οποίο αναζωπυρώθηκε η διαμάχη ανάμεσα σε Νομάρχη και ΥΠΕΧΩΔΕ στην ουσία ερμηνεύεται από μια βεντέτα, που την πληρώνει όμως ο λαός της Θεσσαλονίκης;

Δεν επιδιώκουμε εδώ να δικαιώσουμε το ΥΠΕΧΩΔΕ ή τον Νομάρχη ή το Υπουργείο Πολιτισμού. Δε αναφερόμαστε στα τεχνικά στοιχεία του έργου, αλλά στα **διαδικαστικά του μέρη** όπως και στην εκπληκτική απουσία επικοινωνίας ανάμεσα σε δύο Υπουργεία της ίδιας Κυβέρνησης και ανάμεσα στο ΥΠΕΧΩΔΕ και τη Νομαρχία Θεσσαλονίκης, η οποία είναι ικανή να τινάζει το έργο στον αέρα.

Όλα τα ανωτέρω αφορούν μια τριτοσκοσμική δημόσια διοίκηση, που παίζει με τα χρήματα του κόσμου, και που μοιραία θα οδηγηθεί σε σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτό θα γίνει αν αλλάξει έστω και ένα κόμμα στην σύμβαση που υπέγραψε ο ανάδοχος, στην περίπτωση συμπληρωματικών έργων. Όποιος πιστεύει ότι μπορεί να αλλάξει τους όρους μια υπογεγραμμένης σύμβασης λαϊκίζει. Αν τέλος ακυρωθεί η υφιστάμενη σύμβαση θα καταβληθούν, όπως τονίσθηκε, υπέρογκα ποσά στην ανάδοχο εταιρία ως αποζημίωση.

Πόσο ακόμα θα ταλαιπωρούνται οι πολίτες αυτής της πόλης από ακατάλληλες διαδικασίες και από την ασυνεννοησία των Υπουργών ή από βεντέντες πολιτικών; Και ... με όλα αυτά και άλλα τόσα, το μόνο που τους απομένει είναι το δικαίωμα να αναρωτιούνται ποιος διαχειρίζεται τη μίζα;